

Dosarul nr.1-90/2026
(1-26065485-18-1-25052026)

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

21 august 2026
Căușeni

or.

Judecătoria Căușeni, sediul Central,
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător

Vitvițchi

Marcela

Grefier

Garaba

Ana

Cu participarea:

Procurorului

Stici

Ion

Avocatului

Cîșlari

Ion

Inculpatului

Guja

Leonid

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală și art. 80¹ din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Guja Leonid, născut la *****, IDNP: *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, domiciliat în *****, studii medii, nesupus militar, nu este angajat în câmpul muncii, căsătorit, un copil minor la întreținere, anterior necondamnat, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența narcologică sau psihiatrică,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal

Procedura de citare legală executată

Termenul de examinare a cauzei: 22 mai 2026 – 21 august 2026

a c o n s t a t a t:

La 02 mai 2026, aproximativ la ora 03:35, Guja Leonid în s. Plop Stiubei r-nul Căușeni, ignorând cerințele pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, a condus mijlocul de transport de model ***** cu nr. de înmatriculare*****, iar în urma efectuării testării privind constatarea faptului de consumare a alcoolului, s-a stabilit ca concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de ultimul, a constituit 0,38 mg/l.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Guja Leonid a comis infracțiunea prevăzută de art.

264¹ alin. (1) din Codul Penal, cu semnele calificative - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l.*

Cu referire la procedura de examinare a cauzei

În ședința de judecată la etapa ședinței preliminare, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Guja Leonid a înaintat personal, prin înscris autentic o declarație, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală și 80¹ din Codul penal, indicând că recunoaște integral săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu.

În ședința de judecată inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii.

Apărătorul Cîșlari Ion, care acționează în interesele inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a pledat pentru admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat Stici Ion nu a obiectat în privința admiterii cererii.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată inculpatul Guja Leonid, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art.108 din Codul de procedură penală, a declarat că recunoaște fapta imputată și îi este clar în baza căror circumstanțe este învinuit. A comunicat că la 02 mai 2026 în jurul orei 03:30, se afla la volanul mașinii proprii, se deplasa prin satul Plop Știubei din r-nul Căușeni când a fost stopat de către colaboratorii de poliție. A coborât și polițiștii l-au întrebat dacă a servit, el a recunoscut. Le-a spus că drumul este rău și a condus el, dar anterior a condus soția. A recunoscut vina și a trecut testul „Drager”, în rezultat fiind stabilită o concentrație de 0,38 mg/l. A fost de acord cu rezultatul testului. A concretizat că permisul fizic nu îl are, dar dreptul de conducere îl are. Mașina i-a fost restituită. În concluzie a indicat că îi pare rău și în cazul în care va fi recunoscut vinovat, dorește să achite amendă.

Chiar dacă inculpatul și-a recunoscut integral vina în cele incriminate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- Declarațiile martorului Gangan Alexandru, care a declarat că a fost implicat în serviciul EPRO al IP Caușeni începând cu ora 20:00, din 01 mai 2026 până la 02 mai 2026 ora 08:00, împreună cu colegul lui de serviciu Garaba Eugeniu. Aproximativ în jurul orei 03:30, cu automobilul de serviciu MAI 9953 patrulau localitățile Cîrnățeni și Plop-Știubei din r-nul Căușeni. La intrare în localitatea Plop-Știubei au depistat un m/t de model ***** cu n/î*****, care avea un mers neuniform. Aceasta a servit drept temei pentru stoparea lui. A pus în funcționare semnalul sonor și luminile speciale. Fiind stopat s-a stabilit că la volanul automobilului se afla cet. Guja Leonid, locuitor al*****. I s-a cerut

să prezinte actele la automobil și permisul de conducere la care s-a subordonat și a prezentat actele. În continuare în cadrul discuției de la dânsul din cavitatea bucală s-a simțit un miros specific de alcool, ceea ce a servit drept temei pentru testarea lui alcoolscoptică. Guja Leonid efectuând suflarea în aparatul Drager s-a stabilit ca el avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/l. Totodată, fiind testat alcoolscoptic lui Guja Leonid i s-a propus deplasarea la IMSP SR Căușeni, pentru prelevarea probelor biologice la care acesta fiind de acord cu rezultatul testului Drager, a refuzat să meargă la spital (f.d.19-21).

- Declarațiile martorului Garaba Eugeniu, care fiind audiat a declarat că a fost implicat în serviciul EPRO al IP Căușeni începând cu ora 20:00, din 01 mai 2026 până la data de 02 mai 2026 ora 08:00, împreună cu colegul lui de serviciu Gangan Alexandru. Aproximativ în jurul orei 03:30, cu automobilul de serviciu MAI 9953 patrulau localitățile Cîrnățeni și Plop-Știubei din r-nul Căușeni. La intrare în localitatea Plop-Știubei au depistat un m/t de model ***** cu n/*****, care avea un mers neuniform. Aceasta a servit drept temei pentru stoparea lui. A pus în funcționare semnalul sonor și luminile speciale. Fiind stopat s-a stabilit că la volanul automobilului se afla cet. Guja Leonid, locuitor al*****. I s-a cerut să prezinte actele la automobil și permisul de conducere la care s-a subordonat și a prezentat actele. În continuare în cadrul discuției de la dânsul din cavitatea bucală s-a simțit un miros specific de alcool, ceea ce a servit drept temei pentru testarea lui alcoolscoptică. Guja Leonid efectuând suflarea în aparatul Drager s-a stabilit ca el avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/l. Totodată, fiind testat alcoolscoptic lui Guja Leonid i s-a propus deplasarea la IMSP SR Căușeni, pentru prelevarea probelor biologice la care acesta fiind de acord cu rezultatul testului Drager, a refuzat să meargă la spital (f.d.22-24).
- Procesul-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la 14 mai 2026, în cadrul căreia a fost examinată o secvență video, ce conține informație de stopare a mijlocului de transport și testarea alcoolscoptică a lui Guja Leonid (f.d.33-34).
- Mijloace materiale de probă: disc CD-R, pe care este stocată o înregistrare cu o secvență video, o secvență video cu o durată de 11 minute și 2 secunde (f.d.32).
- Mijloace materiale de probă: testul alcoolscoptic cu alcooltesterul „DRAGER - 6810” din 02 mai 2026 ora 03:34, nr. testului 7549, potrivit căruia în aerul expirat de către Guja Leonid, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool de 0,38 mg/l (f.d.17-18).
- Conform informației prezentate de secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto din or. Căușeni a ASP, Guja Leonid deține permis de conducere cu nr.***** eliberat la data de ***** categoria***** cu statul nimicit prin act (f.d.59).

Toate probele enunțate mai sus, au legătură cu cauza penală, au un rol decisiv la soluționarea cauzei și prin informațiile pe care le conțin, sânt necesare justei soluționări a acesteia, coroborează între ele, se completează reciproc și nu trezesc careva suspiciuni, dovedind, în mod indubitabil, că inculpatul Guja Leonid, a comis faptele imputate.

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția

magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Prevederile art. 384 din Codul de procedură penală statuează că, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă că, potrivit art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Guja Leonid, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Conform prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu, inclusiv, să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție

clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Adițional, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform art.113 alin. (1) – (2) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală; calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

În corespundere cu prevederile art.51 alin.(1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Articolul 93 alin.(1) din Codul de procedură penală, statuează că probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Cu referire la încadrarea acțiunilor inculpatului și temeiul juridic privind atragerea lui Guja Leonid la răspundere penală în temeiul art. 264¹ alin. (1) din Codul penal.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate mai jos.

În speță, instanța constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la

siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool.

Potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției. Iar, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007 stabilește, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

La caz, instanța de judecată apreciază că Guja Leonid a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a condus la 02 mai 2026, în jurul orei 03:35 mijlocul de transport de model „*****” cu n/î*****, în stare de ebrietate produsă de alcool, în localitatea Plop-Știubei din r-nul Căușeni.

Sub aspectul *laturii obiective*, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de conducere a mijlocului de transport pe drumuri publice din satul Plop-Știubei, r-nul Căușeni, la 02 mai 2026 aproximativ ora 03:35, în stare de ebrietate produsă de alcool și determinată de gradul avansat al acesteia, până în momentul stopării acestuia de către colaboratorii IP Căușeni.

În conformitate cu art.134¹² din Codul penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psiho-funcțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Respectiv, la caz acțiunile conturate se confirmă direct prin declarațiile martorilor dar și probele scrise din care rezultă indubitabil că inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, înregistrând din start o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,38 mg/l, atribuind astfel un nivel înalt de veridicitate al informației furnizate prin declarațiile martorilor menționați supra.

În așa mod, instanța atestă veridicitatea declarațiilor martorilor în coroborare și cu alte mijloace de probă, care denotă legitimitatea testării alcoolscopice și faptul că inculpatul a fost informat despre rezultatul testării, nu au fost invocate careva obiecții, inclusiv, la etapa judecării cauzei, *per a contrario*, a adoptat o poziție de căință activă și de recunoaștere a faptelor imputate și a vinovăției în comiterea lor, explicând integral în ședință de judecată, în detalii identice faptei incriminate, toate circumstanțele comiterii.

Instanța precizează că infracțiunea prevăzută la art. 264¹ din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, pe un drum public, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Cu referire la latura subiectivă se notează că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Guja Leonid. De asemenea, instanța explică

motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Prin urmare, instanța conchide că inculpatul a manifestat indiferență față de condițiile imperative ale legii, care interzic categoric aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, indiferent de cantitatea de alcool consumată.

Cu referire la calitatea de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. La caz, instanța atestă că inculpatul Guja Leonid a fost identificat prin buletinul de identitate, fiind născut la *****, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, deține dreptul de a conduce un mijloc de transport și anume permisul de conducere autentic cu nr.***** eliberat la ***** și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate prevăzută la art. 264¹ alin.(1) din Codul penal.

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar ca Guja Leonid să fie recunoscut culpabil pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Guja Leonid a comis infracțiunea constatată, cu vinovăție și în acțiunile sale se atestă prezența tuturor elementelor componenței de infracțiune de care a fost acuzat.

Or, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Guja Leonid și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din împrejurările faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și de art.264¹ alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Guja Leonid sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art.264¹ alin.(1) din Cod penal – „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l” și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală, care prin prisma art. 16 alin. (3) din Codul penal reprezintă infracțiune mai puțin gravă.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei instanța reține următoarele:

Poziția participanților în proces:

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat, procurorul Stici Ion, a solicitat recunoașterea inculpatului Guja Leonid vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1600 u.c., cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătorul inculpatului, avocatul Cișlari Ion, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse cu amendă minimă.

Inculpatul Guja Leonid în ultimul cuvânt a declarat că se căiește de cele comise și solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, cu amendă minimă.

Instanța de judecată reține că, în accepțiunea art.61 alin.(1) – (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va lua în considerare dispozițiile art. 7 și 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Subsidiar, instanța menționează că pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie

proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

La caz, în conformitate cu prevederile art.76 și 77 din Codul penal, circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea penală a inculpatului nu au fost constatate.

La capitolul personalitatea inculpatului instanța de judecată consemnează că Guja Leonid anterior nu a fost condamnat (f.d.45); la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d.43 și pe verso). Conform datelor indicate în cazierul contravențional, s-a stabilit faptul că în perioada anilor 2017 – 2023, inculpatul are comise 2 contravenții în domeniul circulației rutiere (f.d.44).

Potrivit caracteristicii de la locul de trai, Guja Leonid se caracterizează ca o persoană cu comportament adecvat și atitudine pozitivă față de muncă, careva încălcări a ordinii publice nu au fost înregistrate (f.d.39).

Cu referire la gravitatea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, conform art.16 din Codul penal, instanța atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție. Totodată, infracțiunea comisă de către inculpat face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul transporturilor, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

Instanța de judecată reține că art. 264¹ alin. (1) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și la data pronunțării sentinței o pedeapsă cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181¹–182, 239–240, 242¹, 242¹, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264¹, 324–335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Prin urmare, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la 1500 la 1875 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 2 ani și 3 luni, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța reiterează că în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub forma de amendă, la fel și apărătorul a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

În prezenta cauză, instanța deduce că inculpatul a manifestat o atitudine sinceră de căință față de faptele comise.

Astfel, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către aceasta este aplicarea unei pedepse sub forma amenzii, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, coroborată cu prevederile art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Reținând caracteristicile personalității inculpatului, precum și conduita procesuală a acestuia, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse sub forma amenzii penale, într-un quantum minimal prevăzut de lege, reprezintă o soluție proporțională și echitabilă în raport cu gravitatea faptei și pericolul social concret al acesteia.

Prin urmare, ținând cont de cele reținute supra, instanța conchide asupra aplicării a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c. echivalentul a 75 000 lei.

Se aduce la cunoștință inculpatului că potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Iar, prin prisma art. 64 alin. (5) din Codul penal în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale. Totodată, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

Concomitent, reieșind din caracterul imperativ al normei penale prevăzute la art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b¹) și art. 65¹ alin. (3) din Codul penal, instanța va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Potrivit art. 21¹ alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de

privare de dreptul de a conduce vehicule, în termen de până la 10 zile, solicită autorității competente înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule și remit către aceasta permisele de conducere ridicate pentru anularea lor. După înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule, permisele de conducere digitale devin indisponibile, fapt comunicat în procesul de verificare a acestora.

Subsecvent, conform pct. 53 din Regulamentul privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022 cu privire la aprobarea, în vigoare în continuare din 8 mai 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și ale persoanelor sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției Publice Agenția Servicii Publice, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate. Un exemplar al hotărârii judecătorești pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența restricțiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”. În cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și persoanele sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule nu au predat permisul de conducere deținut, autoritățile indicate la alineatul întâi, în termen de 10 zile, remit Instituției Publice Agenția Servicii Publice hotărârile judecătorești pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză.

La caz, permisul de conducere emis pe numele lui Guja Leonid cu nr.*****, eliberat din ***** pentru categoriile *****, are statut nimicit prin act, fapt confirmat prin răspunsul nr. 03/81-18-165 din 18 aprilie 2026 (f.d.59).

Subsecvent, instanța menționează că pedeapsa urmează să fie pusă în executare din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu referire la corpurile delict

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală Tichetul Drager 6810, cu nr.7549 din 02 mai 2026, ora 03:43, întocmit pe numele Guja Leonid (f.d.18).

Prin ordonanța din 14 mai 2026 a ofițerului de urmărire penală a fost recunoscut ca mijloc de probă material, suportul optic de tip CD-R, care conține înregistrări video ce surprind momentul testării alcooscopice a lui Guja Leonid (f.d. 35), care a fost examinat în cadrul procesului- verbal de examinare a obiectului (f.d.33-34) și anexat la materiale cauzei în plic sigilat (f.d.32).

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin urmare, la materialele cauzei penale se păstrează mijloacele materiale de probă, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, fiind probe necesare și pertinente în cadrul cauzei penale. Astfel, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Subsidiar, art.162 alin.(1) pct.4) din Codul de procedură penală, statuează că în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului.

Prin ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive din 06 mai 2026 s-a dispus recunoașterea în calitate de corp delict – automobilul de model „*****” cu n/î*****, iar prin ordonanța din 14 mai 2026 s-a dispus restituirea automobilului de model „*****” cu n/î***** proprietarului Guja Leonid (f.d.26-28).

Pe cale de consecință, instanța a fixat că automobilul de model „*****” cu n/î***** constituie obiectul care a servit la comiterea infracțiunii instrumentate, iar la faza de urmărire penală a fost restituit posesorului legal, respectiv, la intrarea sentinței în vigoare, urmează de lăsat în continuare în gestiunea proprietarului.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, care nu sunt pretinse nici reieșind din informația anexată la rechizitoriu, iar o parte civilă sau o victimă a infracțiunii în cauza penală nu se atestă.

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (3), 80¹, 264¹ alin. (1) din Codul penal, art.162, 364¹, 382, 384-385, 389, 393-395, 397 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r e ș t e :

Guja Leonid născut la *****, IDNP: *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) din Codul penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale echivalentul a 75 000 (șaptezeci și cinci de mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se explică lui **Guja Leonid** că, potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Termenul de executare pedepsei în privința lui **Guja Leonid** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În termen de 10 zile de la data devenirii definitive a prezentei sentințe, se remite Agenției Servicii Publice, o copie a sentinței, pentru anularea dreptului de a conduce mijloace de transport de către organul care asigură executarea pedepsei penale.

Un exemplar al sentinței la data devenirii definitive, se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența restricțiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”.

Mijloacele materiale de probă: Tichetul Drager 6810, cu nr.7549 din 02 mai 2026, ora 03:43, eliberat pe numele lui Guja Leonid și suportul optic de tip CD-R, care conține înregistrări video ce surprind momentul testării alcooscopice a lui Guja Leonid vor rămâne la materialele dosarului penal, pe toată perioada păstrării sale.

Corpul delict – automobilul de model „*****” cu numere de înmatriculare*****, care se păstrează la Guja Leonid, conform ordonanței de recunoaștere a corpurilor delict din 06 mai 2026 și ordonanței de eliberare a corpului delict din 14 mai 2026, va rămâne în posesia acestuia din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecător
Marcela

Vitvițchi